
Plzeň je pro mě ideální

Plzeň je pro mě ideální

Květa Pecková získala zlatou medaili v závodě na patnáct set metrů na Českých akademických hrách v Plzni. Studentka čtvrtého ročníku plzeňské Lékařské fakulty UK neuvěřitelným finišem překonala velký náskok soupeřky Dany Šafrové a výrazně vylepšila bilanci sportovců UK na akademických hrách.

Jak se Vám daří skloubit studium medicíny a sport a tréninky?

Pro mne je studium a sport ideální kombinace – sport je výborné odreagování od učení. Trénuji většinou 6x týdně a během přípravného období - na jaře a na podzim 2x denně.

Proč jste si ke studiu vybrala právě LF UK v Plzni? A jak se Vám v Plzni líbí, žije, studuje?

Z Litoměřic je nejbližší do Prahy, ale tam mě to vůbec nelákalo, je tam na můj vkus moc lidí a rušno. Plzeň je pro mě ideální, moc se mi tady líbí. Dokonce s přítelem plánujeme, že se tady usadíme natrvalo.

Není tajemstvím, že máte slavné rodiče, talentované sportovce. Odrazovali Vás od sportu, nebo tam byla podpora? A proč jste zvolila právě atletiku? Proč ne veslování (jako Váš otec), nebo běh na lyžích (jako Vaše maminka)?

Rodiče mne a sestru ke sportu vedli od malička, vyzkoušely jsme snad všechno. Chtěli, abychom sportovaly, ale od vrcholového sportu nás vždy trochu odrazovali, protože moc dobře věděli, co to obnáší a že to rozhodně není žádný med. Kdyby se mi ale v atletice dařilo tak, že bych se dostala na vysokou úroveň, jsem si jistá, že by mne podpořili. Veslování v mém případě nepřípadalo v úvahu (nemám na to postavu ani sílu) a lyžování se taky neujalo, pocházím z Litoměřic a tam sníh moc nepadá. Atletika pro mne byla nejpříjemnější.

Když běžíte, myslíte jen na běh, nebo si opakujete třeba anatomii?

Když závodím, nedá se myslet vůbec na nic, ani na běh samotný. Kolikrát úplně vypnu a závod si ani nepamatuju. Ale při tréninku, zvláště, když běžím třeba hodinu a déle, tam je čas přemýšlet i o tom učení.

Máte další plány a cíle?

Medicína mě velice baví, ale zatím ještě nejsem rozhodnutá, jakému oboru bych se chtěla věnovat. Mám na to ještě dva roky, během kterých se mohu rozhodnout. Ať už se rozhodnu pro cokoliv, jsem si jistá, že mě moje práce bude bavit a to je pro mne důležité. Sportovat hodlám určitě co nejdéle to půjde, bez sportu si ani svůj život představit nedokážu. I když až budu pracovat, už to asi nebude sportování závodní, ale jen rekreační.

Děkujeme za rozhovor!